

eller flere af de sædvanlige skattebetalings-terminer i kommunen. Hensigten hermed er, at alle landets skatteydere inden overgangen til kildeskat skal have betalt en lige stor del — halvdelen — af skatten for det pågældende skatteår.

Selv om man således ikke helt vil kunne undgå likviditetstab i visse kommuner med ekstraordinære tidlige indbetalingsterminer, kan man dog ved at undlade en drastisk omlægning af skatteindbetalingen begrænse likviditetsvirkningerne for kommunerne. Hvis man ikke fastholder den hidtidige ordning, hvorefter også statskatterne indgår i kommunekasserne med efterfølgende terminsafregninger med statskassen, vil man stille kommunerne over for helt uoverskuelige økonomiske vanskeligheder, medmindre man da fra statens side er indstillet på samtidig og fuldt ud på anden måde at give kommunerne kompensation for likviditetstab.

Havde vi tid nok, og var vi så langt fremme med hele byrdefordelingsspørgsmålet, at statens og kommunernes økonomiske mellemværende kunne løses under ét som en helhed, ville forslaget være mindre betænkeligt. Man må imidlertid huske, at den likviditetsforøgelse, som langt det største antal kommuner får ved at kunne opkræve statskatterne i et hastigere tempo, end de afregnes i, indgår som en væsentlig faktor i den balance, der er tilvejebragt i det økonomiske mellemværende mellem staten og kommunerne. Havde staten ikke haft denne likviditetsforøgelse at give kommunerne, skulle statens refusioner sikkert have været udbetalt på et langt tidligere tidspunkt end nu. At begynde at ændre på refusionssystemet stykkevis i den øjeblikkelige situation vil dog være uheldigt. Hele dette mellemregnskab må nødvendigvis løses under ét.

Vi er i øjeblikket både i Købstadforeningen og i de andre kommunale sammenslutninger ved at indhente nærmere oplysning

fra kommunerne om den nuværende ordnings økonomiske betydning. Det skulle på dette grundlag være muligt at give en oversigt over størrelsesordenen af det beløb, der i lovforslaget er tale om at unddrage kommunerne. At det drejer sig om et endog meget stort millionbeløb, er der ingen tvivl om, og jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan kommunerne i denne tid med stadigt stigende budgetter og med udpræget stramhed på lånemarkedet skal kunne overvinde de økonomiske vanskeligheder, som en gennemførelse af den foreslåede ordning vil medføre.

Med disse bemærkninger har jeg på kommunernes vegne villet give udvalget en foreløbig redegørelse for kommunernes stilling til lovforslagene. Det har været os magtpåliggende over for folketingsudvalget at give udtryk for, at kommunerne er helt indstillede på at gå ind i det store arbejde, som en omlægning af skatteadministrationen til en kildeskatteordning indebærer, og at stille kommunernes erfaring og træned personale til rådighed såvel ved planlægningen af ordningen som efter dens gennemførelse. Samtidig har det været af største betydning for os at henlede udvalgets opmærksomhed på de ødelæggende følger for de fleste kommuners økonomiske likviditet, som en omlægning af opkrævningsordningen til direkte indbetaling i statskassen vil få.

Det er således med taknemmelighed, vi i dag har efterkommet indbydelsen til foretræde for udvalget, uanset at jeg til slut må fremhæve, at den redegørelse for kommunernes stilling, jeg her har givet, kun kan betragtes som foreløbig; kommunernes overvejelser herover er desværre endnu ikke ført langt nok frem. Kommunerne vil naturligvis forcere dette arbejde mest muligt og senere søge lejlighed til at forelægge udvalget resultatet heraf, herunder nærmere oplysninger om likviditetsvirkningerne for kommunerne.